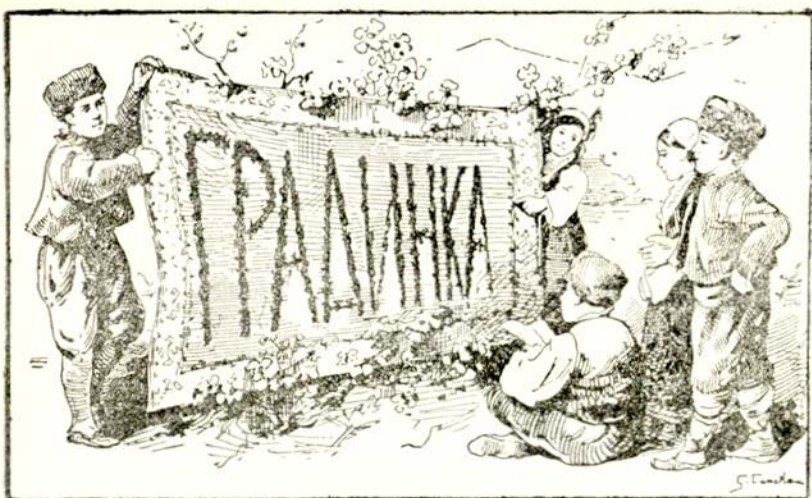

ГОДИНА II.

СОФИЯ, ФЕВРУАРИЙ 1896 г.

КНИЖКА VI.

ЛОВЕЦЪТЪ

По рѣтлини, по падини
Дѣбне звѣрски дири,
На шрекъ е, щомъ нѣщо мине,
Съ пушка го подири.

Скита се въ горитѣ гжети,
А кога се върне,
Носи той глѣгани тлѣсти,
Заеци и сѣрни.

Гази прѣсни снѣгъ и тиня,
Губи се въ дни праздни,
По дома висѣтъ въ коминя
Сушеници разни.

В. Т. Армазовъ

